

अवि

अविनीतः, चि. (न विनीतः । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
 विनयरहितव्यक्तिः । तत्पर्यायः । समुद्भूतः २ ।
 इत्यमरः ॥ (यथा,—
 “न चापि प्रतिजुलेन नाविनीदेन रावण ! ।
 राज्यं पालयितुं शक्यं राज्ञा लोक्षणेन वा पुनः” ॥
 इति रामायणे । अविनयमितः । यथा,—
 “नाविनीतैर्भ्रजद्वयै न च क्षुद्याधिपीडितैः” ॥
 इति मनुः ।)
 अविनीता, स्त्री, (न विनीता । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
 पुञ्चली । असती । इति हेमचन्द्रः ॥
 अविपटः, पुं, (अवि + पटच् ।) अवीनां विस्तारः
 इति संक्षिप्तसारव्याकरणपरिशिष्टं । कम्बलादिः ॥
 अविप्रियः, पुं, (अवि + प्री + क ।) श्यामाकटयं ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदा न विप्रिय इत्येवं स्यात्
 तदा इष्टः ।)
 अविप्रिया, स्त्री, (अवीनां मेघादीनां प्रिया ।) श्रेता-
 जता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अविभक्तः, चि, (न विभक्तः । नञ्त्तत्पुरुषः ।) अष्ट-
 दश । यथा कृत्यचिन्तामणौ ।
 “विभक्ता अविभक्ता वा कृत्यैः आहमदैविकं ।
 मघासु च तथान्यत्र नाधिकारः पृथग्विना” ॥
 इति मलमासतत्त्वम् ॥
 अविभाज्यं, चि, (न विभाज्यम् । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
 विभागायोग्यं । अथ विभाज्याविभाज्ये । तत्र
 व्यासः ।
 “अनाश्रित्य पित्रद्रव्यं स्वशक्त्याप्रोति यद्वनं ।
 दायदेभ्यो न तद्द्यात् विद्यालब्धश्च यद्भवेत्” ॥*
 विद्याधनमाह कात्यायनः ।
 “उपन्यस्ते तु यज्ञस्य विद्याया पण्यपूर्वकं ।
 विद्याधनन्तु तद्विद्यात् विभागे न नियोजयेत् ॥
 शिष्यादात्विन्यतः प्रभ्रात् सन्दिग्धप्रश्ननिर्णयात् ।
 स्वज्ञानसंश्रनादादात्तत्त्वं प्राथयन्नात् यत् ॥
 विद्याधनन्तु तत्राहविभागे न प्रयोजयेत् ।
 शिष्येष्वपि हि धर्मोऽयं मूल्याद्यच्चाधिकं भवेत् ॥
 परं गिरस्य यज्ञस्य विद्याया द्यूतपूर्वकं ।
 विद्याधनन्तु तद्विद्यात् न विभाज्यं बहस्यतिः” ॥*
 यदि भवान् भद्रमुपन्यस्यति तदा भवत एव
 भवेत्तद्देयमिति पण्डितं यत्रोपन्यासं निस्तीर्य
 जभते तन्न विभाज्यं । शिष्यादाध्यापितात् । आ-
 त्विन्यतः यजमानाद्विद्यया लब्धधनं न प्रति-
 यद्ब्रह्मन् वेतनरूपत्वात्तस्य । तथा यत्किञ्चिद्विद्या-
 प्रप्रे निस्तीर्योपणितं यदि कश्चित् परितोषा-
 द्दाति । तथा योऽस्मिन् श्रास्त्रार्थं अस्माकं
 संश्रयमपनयति तस्मै धनमिदं ददानीत्युपस्थितस्य
 संश्रयमपनीय यज्ञस्य । दादिनोर्व्यां सन्देहे
 न्यायकरणाप्यभागतयोः सम्यङ्गुनिरूपणेन यज्ञस्य
 षष्ठांशदिकं तथा श्रास्त्रादिप्रकृतज्ञानं सभाय
 यत् प्रतिग्रहदिना लब्धं । तथा शास्त्रज्ञानवि-
 वादे अन्यत्रापि यत्र कुत्रचिदन्योन्यज्ञानविवादे
 निर्णयकं यज्ञस्य । तर्षकस्मिन् देये बह्वनामुप-
 न्ये येन प्रहृष्टात् यज्ञस्य । तथा शिष्यादिविद्यया
 चित्रकरमुवर्षकारादिभिर्दत्तं । तथा द्यूतेनापि

अवि

परं निर्णयकं यज्ञस्य । तत्सर्वमविभाज्यमितरैः ।
 तस्माद्यथा कथाचिद्विद्यया लब्धमर्जकस्यैव तन्नेत-
 रेवामिति । प्रदर्शनार्थन्तु कात्यायनेन विस्तार-
 रितमिति दायभागः ॥ * ॥ नारदः ।
 “कुटुम्बं विभेदाद्भ्रातुर्यो विद्यामधिगच्छतः ।
 भागं विद्याधनात्सम्पात् स लभेताश्रुतोऽपि सन्” ॥
 विभेदादित्येकवचननिर्देशज्ञ बहवः । यदि वि-
 द्यामभ्यस्यतो भ्रातुः कुटुम्बमपरो भ्राता स्वधन-
 श्यशरीरायासाभ्यां संवर्द्धयति तदा तद्विद्या-
 क्तिर्धनेन तस्याधिकारः । अश्रुतो मूर्खः । कल्प-
 तश्चित्ताक्षरादीपकजिज्ञासु । कात्यायनः ।
 “परमज्ञोपयोगेन विद्या प्राप्तान्यतस्तथा ।
 तथा लब्धं धनं यत्तु विद्यालब्धं तदुच्यते” ॥
 अन्यतः पितृमातृकुलव्यतिरिक्तात् ॥ * ॥ अत्र
 विशेषयति स एव ।
 “नाविद्यानान्तु वैद्येन देयं विद्याधनात् क्वचित् ।
 समविद्याधिकानान्तु देयं वैद्येन तद्वनं” ॥
 तत्रोच्यते विद्यापदमुभाभ्यां सम्बन्धते तेन सम-
 विद्याधिकविद्यानां भागो न तु न्यूनविद्ययोः ।
 वैद्येन विदुषा ॥ * ॥ पुनर्विशेषयति ।
 “कुले विनीतविद्यानां भ्रातृणां पितृतोऽपि वा ।
 शौर्यप्राप्तन्तु यद्विदितं विभाज्यं तद्ब्रह्मस्यतिः” ॥
 कुले खकुले पितामहपितृव्यादिभ्यः । पितृत एव
 वा । शिन्धितविद्यानां भ्रातृणां । यद्विद्याशौर्य-
 प्राप्तं धनं तद्विभजनीयमिति कल्पतरुत्वाकरौ ।
 पुनः कात्यायनः ॥
 “द्वंशहरोऽर्द्धहरो वा पुत्रविचार्यनात् पिता” ।
 पुत्रविचार्यनात् । ह्यदभिहितभावो द्रव्यवत्
 प्रकाशत इति न्यायात् पुत्राञ्जितवित्तात् पितु-
 र्द्वंशित्वं पितृधनानुपघातविषयं आटधनोपघा-
 तविषयश्च । अर्जकस्य तु द्वंशित्वं आटधनो-
 पघाते तु तेषामप्येकांशित्वं वक्ष्यमाणव्यासवच-
 नात् । पितुरर्द्धहस्त्वन्तु पितृद्रव्योपघाताद्गुण-
 वत्त्वादेति दायभागः । अनुपघाते पिता द्वंशहरः
 अर्जकत्वात् स्वयमपि द्वंशहरः इतरेषामन-
 शित्वं । आटद्रव्योपघाते तु तस्याप्येकांश इति
 द्वंशार्द्धांशयोर्भेदकथनं ॥ * ॥ पुनः कात्यायनः ।
 “गोप्रचारश्च रथ्या च वस्त्रं यथाङ्गयोजितं ।
 प्रायोज्यं न विभज्येत शिष्यार्थन्तु बहस्यतिः” ॥
 प्रायोज्यं यद्यस्य प्रयोजनाहं पुत्रकादि न तन्मूर्खा-
 दिभिः सह पश्चिन्तादिभिर्भ्रजनीयं एवमेव
 दायभागमदनपारिजतादयः । याज्ञवल्क्यः ।
 “पितृभ्याश्चैव यद्दत्तं तत्तस्यैव धनं भवेत्” ॥
 पुत्रद्विजनेर्षदकण्ठारादि दत्तं तत्तस्यैवेति श्रु-
 पाख्युपाध्यायाः ॥ नारदः ।
 “शौर्यं भार्याधने चोभे यश्च विद्याधनमभवेत् ।
 त्रौष्टेयान्यविभाज्यानि प्रसादो यश्च पैठकः” ॥
 प्राप्तश्च धह भार्येयेति भरहाजवचनात् भार्या-
 प्रातिकाले लब्धं धनं भार्याधनमौदाहिकमि-
 त्थः । चोभे इत्यत्र त्रिवेति पाठे एतत्त्रिकं
 हितान्यदिभ्रजेदित्यनुवर्तते अत एतान्यविभा-
 ज्यानीति । न वास्तुविभागे नोदकपात्राण्य-

अवि

रोपयुक्तस्त्रीवाससामपां प्रचाररथ्यानां विभागश्च
 इति प्रजापतिरिति । यस्मिन् वास्तुनि येन गृहो-
 दानादिकं कृतं अथरेणापि स्थानान्तरे तथा कृत-
 क्षेत् तदा येन यत् कृतं तत्तस्यैव । अन्यत्र-
 प्येवं ॥ * ॥ साधारणधनार्जितेषु विप्रशेषमाह
 व्यासः ।
 “साधारणं समाश्रित्य यत्किञ्चिदाहनायुधं ।
 शौर्यार्थिनाप्रोति धनं भातरस्तत्र भागिनः ।
 तस्यै भागदयं देयं शेषालु समभागिनः” ॥
 अत्र भातर इत्युपलक्षणं पितृव्यादयोऽपि नोद्भ-
 व्याः । तस्यार्जकस्य । साधारणोपघाते यस्य याव-
 तोऽंशस्यलस्य महतो वा उपघातस्तस्य तद-
 नुसारेण भागकल्पना कार्या इति दायभागः ।
 याज्ञवल्क्यः ।
 “क्रमादभ्यागतं द्रव्यं हृतमभ्युद्धरेत्तु यः ।
 दायदेभ्यो न तद्द्यात् विद्याया लब्धमेव च” ॥
 पितृपितामहागतं बलादन्यैर्हृतं योऽंशन्तराणा-
 मनुज्ञया उद्धरति तदंशन्तरेभ्यो न दद्यात् ॥ * ॥
 भूमौ तु विशेषयति शुकः ।
 “पूर्वनेष्टाश्च यो भूमिमेक एवोद्धरेत् अमात् ।
 यथाभागं भजन्यन्ते दत्त्वांशन्तु तुरीयकं” ॥
 एतद्वचनं स्मृतिमहात्म्यवकामधेनुपारिजतप्रभृति-
 ज्वलिखनादयुक्तमेवेति रत्नाकरः । तन्न, दायभाग-
 मिताक्षराप्रभृतिभिर्दृष्टत्वात् । इति दायतत्त्वम् ॥
 अविमरीसं, स्त्री, (अवि + मरीसच् । अवेर्दुग्धे
 मरीसच्प्रत्ययः ।) मेघदुग्धं । इति हेमचन्द्रः ॥
 (“तर्षणाश्चोतनेनैस्त्रैर्हृद्यन्तूष्माविक” ॥
 इति शाङ्गधरः ॥)
 अविमुक्तं, स्त्री, (वि + मुच् + क्त । ततो, न विमुक्तम् ।
 नञ् तत्पुरुषः ।) वाराणसीक्षेत्रं । यथा,—
 “मुने प्रलयकालेऽपि न तत् क्षेत्रं कदाचन ।
 विमुक्तं न शिवाभ्यां यदविमुक्तं ततो विदुः ॥
 अविमुक्तं तदारभ्य क्षेत्रमेतदुदीर्यते ।
 अस्यानन्दवनं नाम प्रसादादि पिनाकिना ।
 क्षेत्रस्थानन्दहेतुत्वादविमुक्तमनन्तरं ।
 आनन्दकन्द्वोजानामङ्गराणि यतस्ततः ।
 ज्ञेयानि सर्वानिक्लानि तस्मिन्नानन्दकानने ॥
 अविमुक्तमिति स्थातमासीदित्यं घटोद्भव” ।
 इति काशिखण्डे २६ अध्यायः ॥ (मूर्द्धचिवुकान्त-
 राजस्थाने च । यथा,—
 “एष योऽनन्तोऽप्यज्ञ आत्मा सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः”
 इति । “आमगन्ति चैनं परमेश्वरमस्मिन् मूर्द्ध-
 चिवुकान्तराजे” । इति च भाष्ये ।)
 अविमुक्ताः, पुं, (न विमुक्ताः । नञ्त्तत्पुरुषः ।) वारा-
 णसीक्षेत्रं । इति काशीखण्डे । अत्यक्तं चि ॥
 अविरतं, स्त्री, (न विरतम् । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
 सततं । अनवरतं ।
 (“अविरतोऽभ्रतवारिदिपाण्डुभि-
 र्विरहितैरचिरद्युतितेजसा” ॥
 इति किरातार्जुनीये ।) तद्वति चि । इत्यमरः ॥
 अविरलं, चि, (न विरलं । नञ्त्तत्पुरुषः ।) विरल-
 त्वरहितं । तत्पर्यायः । निवरीशं २ धनं ३